

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Monachorvm D. Bernardi, S. R. E. Cardinalis, Et Abbatis Cassinensis

**Arnulfus <de Boeriis>
Bernardus <Ayglerius>**

Dilingæ, 1616

IV. De damnabili Monachorum ad sæculum reditu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48585](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48585)

CAPITVLVM IV.

IN QVO DE DAM-
NABILIMONACHO-
RVM ADSÆCVLVM RE-

DITV PROBANS HVIVS-
modi inutiles abomina-
biles, & despe-
ratos.

INCONSTANS autem
pusillanimitas, mise-
ra instabilitas, vt su-
pra tactum est, infœ-

*Pene in-
constan-
tis Reli-
giosæ.*

licem Monachum & remissum, fa-
cit descendere in profundum vitio-
rum, & discedere à culmine virtu-
tum. Et ex quo in Monasterio se
præcipitari permisit ne Diabolo
suggerente caderet, & spiritualem
feruorem desereret, iam idem Dia-
bolus ipsum vt suum captiuum li-
gat, vt de ipso sicut de suo iumento

C faciat.

faciat. Nihilque aliud restat, nisi
 quod sicut deseruit mentis stabili-
 tatem, ita deserat loci habitatio-
 nem, & sanctorum societatem, &
 exterior homo interiori confor-
 metur, vt qui mente in mundo cō-
 uersatur corpore ad seculum reuer-
 tatur Et qui animo se negauit Mo-
 nachum, relinquat exteriorem
 habitum; sicque ipse exeat ad secu-
 lum propria leuitate, vel expellatur
 de Monasterio sua iniquitate, ac
 importabilitate. Miser est talis, &
 valde reprehensibilis. Elegerat
 enim Religionem sibi in vxorem,
 sensatam utique mulierem, quam
 in timore Dei sortitus fuerat, & ei
 tanquam bonæ adhærebat. Ab hac
 Ecclesiast. discedere disuadet di-
 cens: *Noli discedere à muliere sen-
 sata & bona, quam sortitus es in timo-
 re Domini.* Et quia verecundia est
 S. Religionis quoddam initium, &
 conuersatio perfectionis, conse-
 quen-

*Vxor Re-
 ligiosi,
 Religio.*

*Eccle
 7. 21.*

quenter adiungitur pretiositas huius vxoris, dum subiungit : *Gratis enim verecundia illius super aurum.*

Verum dum Monachus fuit in Monasterio, perseueravit in certaminis campo, & spes poterat esse de ipsius salutis remedio, quia victorem à victo superari sæpe videmus. Sed ex quo dimisit locum certantis, amisit honorem, coronam, & gloriam triumphantis.

Et hæc apostasia reddit eum multipliciter vilem. Primò enim vt virtutibus, & bonis omnibus debilitatum, reddit eum inutilem. *Apostasia facit Religiosum I.* Secundo vt à Deo euomitum reddit abominabilem. Tertio vt hominẽ desperatum sibi ipsi damnabilem.

Est enim inutilis ad omne bonum, & per consequens habilis ad omne malum. Ipse namque peruertitur & in vultu, & in nutu; pedes habet inconstantes, digitos imminen-

minentes & fatuitatem eius mon-
strantes. Interius non cogitat nisi
malum, & semper procurat iurgi-
um. Vnde Salomon in Prouer-
bijs talem optimè describit, dicens:
*Prouer. 6, 12. Homo Apostata vir inutilis, peruerso
ore graditur, annuit oculis, terit pede,
digito loquitur, prauo corde machina-
tur malum, & omni tempore iurgia se-
minat. Testor me omnia ista vidisse
in Apostata per effectus & signa.
Sed quæ poena sequatur Apostatiam
ex hoc poteris videre quod ibidem
dicitur. Huic extemplo veniet perdi-
ditio sua, & subito conteretur, nec ha-
bebit ultra medicinam. Quia verò
apostatate est idem quod DEVM &
& Religionē derelinquere, in dere-
linquendo Deum & Monachatum
incipit superbia, quæ est principi-
um ad omne peccatum. Vnde in
Ecclesiastico dicitur: *Initium super-
biae apostatate à Deo, quoniam ab illo,
qui fecit eum, recessit cor eius, quoniam*
*ini-**

*Ibidem
n. 15.
Apostata-
re
quid?*

*Ecclesi 10,
34*

nitium omnis peccati est superbia. Apostata est inutilis, quia deserit viam utilitatis, & damnosus est per omnia, quia facit utilitati contraria. Vt ei & similibus conueniat quod in libro Iudicum dicitur: *Citò deseruerunt viam per quam ingressi fuerunt patres eorum, & audientes mandata Domini omnia fecere contraria.* *Iudic. 23. 17.*

Talis etiam qui viam Religionis deseruit, omne malum suggerit, & omnem malam doctrinam suscipit, vt sumatur actiuè quod legitur in Prouerb. *Doctrina mala deserenti viã vitæ.* Non est mirũ quia derelinquendo Deum & Religionem, qui habet in Religione locum proprium, deserit omne bonum. Deus enim est omne bonum: qui in Exodo dixit Moyse de se: *Ostendam tibi omne bonum.* *Exodi. 33. 19.* Istud bonum Apostata deiicit, vt de ipso quod legitur in Osee intelligi possint: *Proiecit Israël bonum.* *Osee. 8. 3.* Non est bonum

aliquod eum deserenti & mors est parata ab eo exeunti. Ad eum redire est vitam recuperare. Vita est in ipso habitare. Et qui eum relinquit eo ipso perit. Vnde Augustinus: Tale bonum est Deus vt nemi- ni eum deserenti benè sit. Idem. Deus à quo exire mori est, in quo reuiuiscere est redire, in quo habi- tare viuere est, quem relinquere idē est quod perire.

2. *Abominabi- lem.*

Est etiam mundo horribilis exi- ens claustrum, & abominabilis val- de. Namque abominabile esset participare & habitare cum homi- ne, qui diu mortuus fuisset & in monumento cum mortuis habitaf- set. Monachi autem mortui sunt mundo quorum monumentum proprium est in claustro. Ibi enim est proprium talibus habitare, & non cum hominibus mundo vi- uentibus participare. Sed quando tales per Apostasiam dimissa con- stan-

stantia mentis exeunt de huiusmo-
 di monumentis, sc̄ui nimis ad litte-
 ram efficiuntur, & exemplo abo-
 minabiles sunt causæ impediētes
 per viam pœnitentiæ ad patriam
 transitum facientes. Et tales sunt
 hospitia Dœmoniorum, non habi-
 tationes Sanctorum. De talibus
 legitur in Matth. *Occurrant ei duo*
habentes Dœmonia, de monumentis
exeuntes sc̄ui nimis, ita vt nemo posset
transire per viam illam. Vt autem
 prædixi spirituales viri mortui sunt
 mundo, viuunt autem Deo: vt di-
 cit Apostolus ad Coloss. *Mortui e-*
nim estis & vita vestra abscondita est
cum Christo in Deo. Cum illo autem
 mundo morimur cum pœniten-
 tiam vel Baptismum accipimus, &
 nostræ sepulture monumentum. *Rom̄*
6. 4. Sicut dicit Apostolus ad Romanos:
Consepulti enim sumus cū illo per Bap-
tismum in mortem. Sed Apostata
 decorem quem acceperat in mo-
 numento

numento Religionis deduxit ad horribilitatem abominationis, & fornicationibus multiplicatis, se vniuersis vitijs exponit, & prostituit ad modum meretricis. De quo potest intelligi quod legitur in Ezech.

Ezech.
10. 25.

Abominabilem fecisti decorem tuum, diuifisti pedes tuos omni transeunti, & multiplicasti fornicationes tuas. Et

ideo dignus est omni confusione, quia reliquit venam spiritualis vite;

Jeremi:
17. 13.

sicut legitur in Ieremia: *Domine omnes qui tederelinquent confundentur, recedentes à te in terra scribentur, quoniam dereliquerunt venam aquarum viuentium Dominum.*

Hæc vita nunquam miserum dereliquisset nisi miser ipse eam primitus dimisisset. Vnde Augustinus.

Domine nemo te amittit nisi qui te dimittit.

III.
damna-
bilem.

Vltimò Apostata & Monasterium dimittens qui fuerat inutilis & abominabilis, efficitur damnabilis.

Per

Per suam enim malitiam Monasterium egreditur, sed per se ipsum nullo tempore reuertetur. Ideo super talem miserum debent perfecti facere planctum magnum, sicut legitur in Ieremia: *Plangite eum qui egreditur quoniam non reuertetur ultra ad terram natiuitatis sue.* Idem; *Iste qui egressus est de loco isto, non reuertetur huc amplius; sed in loco ad quem transtulerunt eum ibi morietur.* Quod autem exitus iste sit damnabilis ad sæculum transeundo, & contra votum professionis Dominum irridendo, dicit B. P. BENEDICTVS his verbis: *Suscipiendus autem, in Oratorio promittat de stabilitate sua: & alijs interpositis sequitur; ut si aliquando aliter fecerit, ab eo se damnandum sciat quem irridet.* Nec sine causa rebus Monasterij exiit. Sed & promissio quam fecit sibi non reddetur, vnde idem S. Pater dixit: *Vt, si aliquando* (suaden-

Idem. 226
10.

ibidem
no 120

Cap. 58.

58 SPECVLI D. BERNARDI

*Fidelis
consiliū.* te Diabolo) consenserit, vt egrediatur
de Monasterio (quod absit) tunc exu-
tus rebus Monasterij proyiciatur. Illam
tamen petitionem eius, quam de super
altare Abbas tulit, non recipiat, sed in
Monasterio reseruetur. Consilio igi-
tur meo quantumcunq̄ue Diabo-
lus Monachum tentationibus im-
pellat, locum, Religionem, & ha-
bitum non dimittat; secundum il-
lud Ecclesiastes : Si spiritus potesta-
tem habentis super te ascende-
rit, locum tuum ne di-
miseris.

*Eccle.
10. 4.*

CA